

محمد عبدالوهاب بحیری

حیله‌های شرعی

ناسازگار با فلسفه

www.ketab.ir

ترجمه دکتر حسین صابری

بحیری، محمد بن عبد الوهاب
حیله‌های شرعی، ناسازگار با فلسفه فقه / محمد عبدالوهاب بحیری؛ ترجمه حسین
صابری. - مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۷۶.
ISBN 978-964-444-076-2
۵۵۵ ص.

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
عنوان اصلی: *الحیل في الشريعة الإسلامية*.
کتابخانه.

۱. حیل (فقه). الف. صابری، حسین، ۱۳۴۵، مترجم. ب. آستان قدس رضوی،
بنیاد پژوهش‌های اسلامی. ج. عنوان.

۲۹۷/۳۷۸۵ BP ۱۹۸/۳ ح ۹۴
م ۷۴-۶۲۷۱ کتابخانه ملی ایران

حیله‌های شرعی

ناسازگار با فلسفه

محمد عبد الوهاب بحیری
ترجمه دکتر حسین صابری
ویراسته محمد فلسفی

چاپ دوم: ۱۴۰۰ / ۳۰۰ نسخه، وزیری / قیمت: ۹۸۰,۰۰۰ ریال

چاپ و صحافی: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

بنیاد پژوهش‌های اسلامی، مشهد: صندوق پستی ۹۱۷۳۵-۳۶۶

مراکز توزیع:

تلفن و دورنگار واحد فروش بنیاد پژوهش‌های اسلامی: ۰۳۰۸۰۲۳
فروشگاه‌های کتاب بنیاد پژوهش‌های اسلامی، مشهد: ۰۲۳۳۹۲۳، ۰۲۳۳۰۰۹۷

فهرست مطالب

۹	یادداشت مترجم
۱۹	پیشگفتار مؤلف
۲۱	مقدمه مؤلف

بخش نخست

در آمد

فصل اول: مفهوم لغوی و حرفی حیله و برابر نهاده‌های آن
حیله در لغت ۳۳ □ توضیح و تکمیل ۳۸ □ برابر نهاده‌های حیله ۳۹

فصل دوم: معیار در تعیین حیله جایز و غیر جایز

فصل سوم: اقسام و احکام حیله

بخش دوم

حیله‌هایی که با اهداف شرع در تناقض است

فصل اول: ترسیم حیله حرام و ...

فصل دوم: دلالت قرآن بر حرمت حیله‌هایی که با اهداف شرع در تناقض است

- ۱- نکوشش تفاق در اصول و فروع دین □ ۵۶ ۲- داستان حیله شنبه □ ۶۴
- ۳- نهی از زیان رساندن زن و مرد به یکدیگر به وسیله حیله □ ۷۳ ۴- حرمت تجاوز از حدود الهی □ ۷۸ ۵- نهی از ریشخند کردن آیات خدا □ ۹۱ ۶- حیله‌های نکوشیده یهودیان □ ۹۷ ۷- نهی از زیان رساندن به وارشان به کمک حیله □ ۱۰۴
- ۸- نهی از مخالفت با پیامبر ﷺ □ ۱۱۰ ۹- داستان مسجد ضرار □ ۱۱۲ ۱۰- داستان حیله برادران یوسف □ ۱۱۹ ۱۱- حیله زنان شهر و زن عزیز □ ۱۲۷ ۱۲- داستان صحابان باغ □ ۱۳۴ ۱۳- حرمت کم فروشی به کمک حیله □ ۱۳۹

فصل سوم: دلالت منت بر حرمت حیله‌هایی که با اهداف شرع در تناقض است □ ۱۴۴

- ۱- این که معیار در عبادات و عادات نیت شخص است □ ۱۴۵ ۲- نسیرنگ در سوگند نامشروع □ ۱۵۲ ۳- حرمت حیله برای اسقاط زکات یا کاستن آن □ ۱۵۴
- ۴- حیله برای اسقاط خیار مجلس □ ۱۶۳ ۵- حرمت حیله در مسابقه □ ۱۶۷
- ۶- تأثیر نیت در افعال جوارحی □ ۱۷۶ ۷- در پیمانها معانی ملاک و معتبر است نه الفاظ □ ۱۷۷ ۸- نهی از حیله‌نهجش □ ۱۷۹ ۹- نهی از حیله تصریه □ ۱۸۱
- ۱۰- هر که غش روادارد از ما نیست □ ۱۸۸ ۱۱- حرمت اختصاصی کردن مراتع و یا فروش آنها به کمک حیله □ ۱۹۲ ۱۲- نهی از حیله عینه □ ۱۹۶ ۱۳- حیله یهود در خوردن حرام □ ۲۱۳ ۱۴- حلال شمردن خمر با تغییر نام آن □ ۲۱۹ ۱۵- هدیه به کارگزاران □ ۲۲۶ ۱۶- هدیه وام گیرنده به وام دهنده به جای ربا □ ۲۳۰
- ۱۷- حرمت حیله به هدف بازستاندن زکات □ ۲۳۷ ۱۸- حرمت حیله برای اسقاط شفعه □ ۲۴۰ ۱۹- حکم حاکم حرام را حلال و حلال را حرام نمی‌کند □ ۲۴۶ ۲۰- حرمت فوار از طاعون به کمک حیله □ ۲۵۷ ۲۱- حرمت سست گرفتن حقوق زن و حیله بر آن □ ۲۶۰ ۲۲- حیله عسل □ ۲۶۱ ۲۳- نکاح تحلیل □ ۲۶۶ ۲۴- هشدار پیامبر به امت در مورد همگون شدن با یهودیان در حیله ورزی □ ۲۸۴

فصل چهارم: اجماع صحابه بر حرمت حیله □ ۲۸۹

فصل پنجم: دلالت اصول شرعی بر حرمت حیله □ ۲۹۵

- ۱- بنای شریعت بر مصالح بندگان □ ۲۹۵ ۲- سد ذراعی فساد □ ۳۰۶ ۳- اعتبار قصد

و نیت در کارها □ ۳۱۴ - شرط متقدم بر عقد همانند شرط ضمن عقد و شرط لفظی
همانند شرط عرفی □ ۳۲۷ - برخورد با بدکار به تقيض مقصود او □ ۳۳۳

۳۴۱

فصل ششم: قطعی بودن حرمت حیله‌های مخالف با قصد شارع...

۳۵۸

فصل هفتم: چند شبیه و پاسخ به آنها

۳۷۲

فصل هشتم: آغاز فتوا به جواز حیله و موضع پیشوايان
جمل کتابی درباره حیله و موضع عالمان دراین باره □ ۳۷۵ بیزاری ابوحنیفه از
کتاب حیل □ ۳۷۹ بیزاری ابویوسف از حیله‌های ناسازگار با شریعت □ ۳۸۲ بیزاری
محمد بن حسن از فتوا دادن به حیله‌های نقض کننده شریعت □ ۳۸۳ نسبت دادن حیله به
پیشوايان روانیست □ ۳۸۵ زیاده روی در حیله □ ۳۸۶

بخش سوم

حیله‌هایی که با مقاصد شریعت در تناقض نیست

۳۹۳

فصل اول: تعریف و تبیین حیله‌های جایز و بیان ادلة آنها

۴۰۵

فصل دوم: دلالت قرآن بر جواز حیله‌هایی که با مقاصد شرع ناسازگاری ندارد
۱ - جواز کنایه در خواستگاری زن شوهر مردہ □ ۴۰۵ ۲ - دوستی ظاهری با
کافران □ ۴۱۲ - هجرت از دارالکفر به دارالاسلام به کمک حیله □ ۴۱۴ ۴ - تظاهر به
شکست برای چیرگی بر کافران □ ۴۱۹ ۵ - حیله ورزیدن برای آشکار کردن حق... □ ۴۲۴...
۶ - حیله یوسف طبله برای آوردن بنیامین به نزد خویش □ ۴۲۲ ۷ - حیله یعقوب برای
شناخت یوسف طبله □ ۴۴۲ ۸ - حیله یوسف طبله برای نگهداشتن بردار تنی اش □ ۴۴۸
۹ - جواز حیله برای رهایی جستن از آزار □ ۴۵۶ ۱۰ - داستان ایوب طبله و راه گریز از
سوگند □ ۴۶۲

۴۷۵

فصل سوم: دلالت سنت بر جواز حیله‌هایی که با مقاصد شرع ناسازگاری ندارد

یادداشت مترجم

آین اسلام همانند دیگر آئینهای آسمانی برای مصالح حال و آینده بندگان وضع شده است. دلیل این سخن نیز آن است که وضع شریعت و احکام فقهی یا می باشد عبث و بیهوده باشد و یا هدفدار و دارای یک فلسفه مشخص. فرض اول به حکم ادلیات که می گوید خداوند از عبث و بیهودگی در احکامش منزه و پیراسته است باطل است و تبار این تنها فرض دوم می ماند و آن این که احکام شرع برای مصالح بندگان وضع شده اند.

اندک مطالعه‌ای در کتاب خدا و سنت رسول اکرم ﷺ و سخره و اخبار امامان شیعه علیهم السلام برای رسیدن به این حقیقت بسته می کند که احکام شرع بیهوده و گواه نیست، بلکه هدفی معین را تعقیب می کند.

هدفمندی نه فقط ویژگی نظام تشریعی اسلام است، بلکه ویژگی کتاب تکوین نیز همین است، و از دیگر سوی هر کتاب تشریع و تقاضی نیز باید که از این ویژگی برخوردار باشد. وجود احکام معلل بسیاری در قرآن و حدیث - صرف نظر از این که آیا می توان این تعلیل را تعمیم داد یا نه و شرط این تعمیم چیست - خود گواه روشن تبعیت احکام از مصالح و مفاسد است. چونان که از مطاوی کلام مجتهدان در مباحث قطع و اعتبار امارات و همچنین بحث عقل و مستقلات یا غیر مستقلات عقلیه بر می آید، از دیدگاه اصولیین شیعه نیز احکام نابغ مصالح و مفاسد هستند. در این نکته میان اصولیین اختلافی نیست و شاید اخباریین هم به رغم همه انکار لفظی در عمل این کلیت را که در احکام شرع مصلحتی هست پذیرفته باشند. آنچه در این میان محل نزاع و اختلاف قرار می گیرد توانایی عقل در کشف این ملاکها و مصلحتها و مفسدتها و اعتبار یا حجتی این کشف یا حکم به ثبوت ملازمه میان عقل و شرع است. نائینی پس از بیان این که اخباریین و نیز

برخی از اصولیین به انکار ملازمه پرداخته‌اند به دفاع از ملازمة میان حکم شرع و حکم عقل بر می‌خیزد و می‌گویند:

«پس از اعتراف به تبعیت احکام از مصالح و مفاسد و پس از اعتراف به ادراک این مصالح و مفاسد به وسیله عقل راهی برای منع ملازمه نمی‌ماند».^۱

همو در جایی دیگر می‌گویند:

«بیچ راهی برای انکار این حقیقت وجود ندارد که احکام از مصالح و مفاسدی که در متعلقات آنها وجود دارد تبعیت می‌کنند و در افعال انسان صرف نظر از امر و نهى شارع مصالح و مفاسدی نهفته است و همین مصالح و مفاسد علل و مناطقی احکام هستند».^۲

بحث از علل احکام یا مناطقی احکام و یا حکمت حکم چیزی است که در فقه شیعه نیز از آن سخن به میان می‌آید. برای نمونه امام خمینی[ؑ] در کتاب *البیع*، آنجاکه سخن از حیله‌های گریز از ربا مطرح می‌شود به علت تحریم ربا می‌پردازد و این علت یابی را مقدمه‌ای بر حکم به بنابراین بودن حیله‌های گریز از ربا قرضن قرار می‌دهد. امام پس از آوردن آیه «وَإِنْ ثَبَّتْنَا لَكُمْ رُؤُوسَ أَمْوَالِكُمْ لَا تُنْهَىٰ مِنْهُنَّ وَلَا تُظْلَمُونَ»^۳ می‌گویند:

«روشن است که همین ظلم و فساد را ایجاد کرده است که خداوند به حرمت آن حکم کند. بنابراین به دلالت ظاهر آیه، حرمت معلوم ظلم و ظلم علت یا حکمت حرمت است.

در روایت محمد بن سنان نیز آمده است که امام رضا^{علیه السلام} به وی چنین نوشت: علت حرمت ربا، نهی است که خداوند از آن کرده و همچنین تباہی اموالی است که در آن وجوده^{علیه السلام} هارد؛ چه وقتی انسان یک درهم را به دو درهم بخرد ثمن درهم است و آن درهم دیگر باطل است... علت حرمت ربا در نسیه نیز از میان رفتن نیکوکاری، از میان رفتن اموال، رغبت مردم به سود، و اتهادن قرض از سوی مردم و همچنین فساد و ظلم و تباہی اموالی است که در آن هست.

همچنین در صحیحه هشام بن حکم است که درباره علت تحریم از امام صادق^{علیه السلام} پرسید و امام^{علیه السلام} فرمود:

«اگر ربا حلال بود مردم داد و ستد و کارهایی را که بدان نیاز دارند و اس نهادند. پس خداوند ربا را حرام

۱- ر.ک. کاظمی خراسانی، محمدعلی، *فوائد الاصول* (تقریرات آیة الله محمد حسین نائینی)، قم، موسسه النشر اسلام، ج ۳، ص ۶۲.

۲- ر.ک.: همان، ص ۵۹

۳- بقره / ۲۷۹: اگر تو به کنید سرمایه‌ها یتان از آن خود شماست، نه ستم می‌کنید و نه به شما ستم می‌شود.

کرد تا مردم را از حرام بگیریزند و به سوی حلال و به تجارت و دادوستد براند.^۱

به هر روی نمونه‌هایی از این دست که در جای جای فقه پراکنده است و شمانیز در این کتاب به پاره‌ای از آنها بر می‌خورید حکایت از این دارد که مسأله «هدف تشریع» یا «فلسفه فقه» از اولیات باب تشریع است، چونان که این نیز از حقایق روشن درباره نظامهای حقوقی است که نظام حقوقی متكامل آن است که هدفی معین را تعقیب می‌کند و برای رسیدن به این هدف قواعد و اصولی روشن دارد.

افزون بر این، یکی از دیگر ویژگیهای یک نظام حقوقی و قانونی درست، عدم تناقض داخلی و بود ناهمگونی در آن است. این نه نکته‌ای تازه است که حقوقدان در عصر حاضر بدان رسیده باشند، بلکه حقیقتی است که در متن شریعت مورد توجه قرار گرفته است. قرآن کریم آنچه که به پاسخگویی این شبهه کافران بر می‌خizد که گفته‌اند قرآن از نزد خدا نیامده است، می‌فرماید: «وَلَوْ كَانَ مِنْ جِنْدِ قَيْرَاطٍ لَّهُ لَوْ جَدَلُوا فِيهِ الْخِلَا فَأَكْثَرُهُمْ كَثِيرٌ»^۲؛ یعنی آنچه از جانب خداوند است نباید گرفتار ناهمگونی و تناقض گویی باشد.

امیر المؤمنان علیه السلام هنگامی که تناقض مکرری بخشی از کسان در مقام فتوا دادن را نکوهش می‌کند چنین می‌فرماید:

در حکمی از احکام خداوند مسأله‌ای نزد یکی از آنان برده می‌شود و وی در آن به رأی خوبیش حکم می‌دهد. سپس همان مسأله نزد دیگری برده می‌شود و او نیز حکمی برخلاف حکم آن یکی می‌دهد. آنگاه فاضیان نزد امامی که آنان را به قضارت گماشته است گرد می‌آیند و او رأی همه آنها را تصویب می‌کند، با آن که خداشان یکی است، پیامبرشان یکی است، کتابشان یکی است. آیا خداوند آنان را به اختلاف فرمان داده است و از او فرمان برده‌اند؟ یا آنان را از این بازداشته است و نافرمانی او کرده‌اند؟ یا خداوند دینی ناقص فرو فرستاده و در تکمیل کردن آن از ایشان کمک خواسته است؟ یا آن که آنان شریکان خدایند و حق دارند که بگویند و او نیز بپذیرد؟ یا آن که خداوند دینی کامل فرستاده و رسول در رساندن آن کوتاهی کرده است؟ خداوند خود می‌فرماید: (ما در این کتاب هیچ فرو نگذاشیم). و در این کتاب تبیان هر چیز است و خداوند خود آورده است که هر جزء کتاب جزء دیگر را تصدیق می‌کند و اختلافی در آن نیست.^۳

۱- ر.ک: خمینی، روح الله، کتاب البيع، قم، موسسه مطبوعاتی اسماعیلیان، ج ۲، ص ۴۰۶ و ۴۰۷.

۲- نساء / ۸۲: اگر از جانب غیر خدا بود در آن اختلاف بسیار می‌یافتد.

۳- ر.ک: سیدرسن، ابوالحسن محمد بن حسن، نهج البلاغه، با مقدمه صبحی صالح، خطبه ۱۸.